सर्गः १७ प्रसादसुमुखे तस्मिंश्चपलापि स्वभावतः। निकषे हेमलेखेव श्रीरासीदनपायिनी॥ ४६ ॥ कातर्य्यं केवला नीतिः शौर्य्यं श्वापदचेष्टितं। अतः सिद्धिं समेताभ्यामुभाभ्यामन्वियेष सः॥ ४७ ॥ न तस्य मण्डले राज्ञां न्यस्तप्रणिधिदीधितेः। अदृष्टमभवत्किञ्चित् व्यभ्रस्येव विवस्वतः॥ ४८॥

प्रसादेति। स्वभावतश्चपला चञ्चलापि श्रीस्तस्मिन्नतिथौ अनपायिनी स्थिरा आसीत् किं तस्मिन् प्रसादसुमुखे प्रसन्नताभिमुखे कस्मिन् केव निकषे निकषणप्रस्तरे हेमलेखा सुवर्णरेखेव ॥४६॥ कातर्य्यमिति। केवला शौर्य्यशून्या नीतिर्नयः कातर्य्यं भीरुत्वव्यञ्जिका शौर्य्यं शूरत्वं अत्रापि केवलमिति योज्यं केवलं नीतिशून्यं श्वापदचेष्टितं व्याघ्रादिचेष्टाप्रायं अतः सोऽतिथिः समेताभ्यां मिलिताभ्यां उभाभ्यां नीतिशौर्य्याभ्यां सिद्धिं जयप्राप्तिं अन्वियेष चेष्टितवान्॥ ४७ ॥ नतस्येति। व्यभ्रस्य मेघशून्यस्य विवस्वतः सूर्य्यस्येव तस्य राज्ञोऽतिथेर्मण्डले विषये पक्षे चक्रवाडे किञ्चिदल्पमपि अदृष्टमज्ञातं नाभवत् किं० तस्य न्यस्ताः प्रहिताः प्रणिधयश्चारा एव दीधितयोऽंशवो येन तादृशस्य॥ ४८॥